

Nood aan de man

Beleidsmaker: laat uw boombeheerder niet ronddolen met noodkap, verschaf duidelijkheid!

Lastig onderwerp, die noodkap. Want het moet, of het moet niet. Of is het een kwestie van mogen? En wie beslist wat er moet gebeuren? Een boombeheerder heeft met zoveel rekening te houden als het noodkap betreft!

Auteur: mr. Kitty Goudzwaard

Boombeheerders stellen zich bij noodkap veel vragen: moet hij of zij wel of niet een omgevingsvergunning aanvragen? En wie neemt de beslissingen daarover; de burgemeester, het college van B&W, of de man met de groene vingers zelf? Tja, wat is nu eigenlijk noodkap?

Hoe te handelen?

Soms lijkt het of door de vele regels en verantwoordelijkheden de boombeheerder het handelingszicht heeft verloren. En dat maakt de man of vrouw in het veld nerveus. Bijzonder vervelend om zo je werk te moeten doen. Vaak is niet duidelijk wie op welk moment toestemming mag geven. Een ambtenaar wil echter graag weten of hij mandaat heeft voor zijn handelen. Noodkap betreft een gevaarlijke situatie. De tijd zal dus dringen. En dan is net de wethouder niet bereikbaar.....

Mijn tip: stap af van die onduidelijkheid. Begin bij het begin. Zoek eerst de Bomenverordening of Algemene Plaatselijke Verordening erbij. Want daarin staat immers een beschrijving van de bevoegdheden. Mits zij natuurlijk vastgelegd zijn. En regel die noodkap voor eens en voor altijd.

Leg ook vast wie mandaat heeft voor toestemming voor noodkap en op welk moment.

Leg vast wie wanneer mandaat heeft voor toestemming voor noodkap

Openbare orde en veiligheid

Noodkap is een keuze op het moment dat een boom een te hoog risico oplevert voor zijn omgeving. Gemeenten kiezen verschillende manieren voor het regelen van noodkap. Van de vijf bomenverordeningen zullen er zeker drie op een andere manier de bevoegdheid rondom noodkap weergeven. Dit komt omdat niet iedereen het eens is over de interpretatie van de term 'Openbare orde en veiligheid'. Sommige juristen vinden dat dit echt over zaken moet gaan zoals rampen of handhaving van orde. En vinden dat noodkap daar niet onder valt. Dit impliceert dat de bevoegdheden van de burgemeester inzake

veiligheid niet van toepassing zijn. En dat een boombeheerder dus mogelijk een omgevingsvergunning voor noodkap moet aanvragen. Dit zou weer te lang gaan duren.

Advies voor BVO/APV

Met het bovenstaande in het achterhoofd zou ik adviseren om te kiezen voor goede regels in de BVO/APV als het gaat om noodkap. Verwerk in de BVO/APV de mogelijkheid tot het verlenen van een omgevingsvergunning met directe werking. Regel ook de mogelijkheid tot opleggen van een herplantplicht indien nodig.

Verwerk in de BVO/APV de mogelijkheid tot het verlenen van een omgevings- vergunning met directe werking

De boomadviseur zou zich bewuster moeten zijn van de gevolgen van zijn advies

Struikelblok

Nog een ander struikelblok: de boomadviseur die het 'nader onderzoek' aan een boom verricht, zou zich misschien eens meer bewust moeten zijn van de gevolgen van zijn advies. In de praktijk kom ik nog al eens tegen dat de adviseur het advies geeft de boom binnen drie maanden te kappen omdat hij onveilig is. Dit houdt echter in dat geen sprake is van noodkap. Noodkap vraagt namelijk om directe kap. Met de termijn van drie maanden is dat niet het geval. Vervolgens legt dit bij de boombeheerder de verplichting om de

omgevingsvergunning aan te vragen. Die niet binnen de drie maanden helemaal definitief is. Tja, en dan wordt de boombeheerder zenuwachtig. Want hoe zit het nu met de aansprakelijkheid als de boom schade veroorzaakt?

Verzamel dus alle plaatselijke vragen/obstakels over noodkap. Ga nog eens goed door regelgeving en beleid en maak passende oplossingen. Zorg voor juridische 'waterdichtheid'. Laat de boombeheerder niet rondlopen met de noodkap!

mr. Kitty Goudzwaard is boomjuriste bij Cobra Groenjuristen. Lezers kunnen vragen stellen over het artikel via: Kitty.Goudzwaard@CobraPlanadviseurs.nl

Overlastboom op vakantie

Bureau opgeruimd en mantelpakje achter in de kast gehangen. Korte broek, sandalen en wandelschoenen in de kofferbak. De eerste dagen in het Zuid-Franse hang ik lusteloos aan het zwembad maar daarna begint de omgeving zijn werk te doen.

Om te beginnen; wat ruikt het hier heerlijk! Ik kan de lucht niet goed thuisbrengen. Maar het doet mij denken aan badzout of een verrukkelijk parfum. Het blijkt hier vol te staan met bloeiende lindes. Het zijn bomen met opvallend korte stam, kordaat van vorm en werkelijk afgeladen met bloemen. Nu is voor mij de linde een beruchte boom. Ik heb de afgelopen jaren heel wat overlastklachten afgehandeld of op mijn bureau gehad, waar deze boom in voor komt.

De Fransen waarderen lindes om hun bloesem, die als basis dient voor thee en geurstoffen

Is het niet het pluis of de blaadjes, dan is het wel het druppen van de boom op auto's. Een overlastboom dus. Nu weet ik wel dat niet

iedere linde overlast geeft, maar toch is de manier waarop men hier in Buis Les Baronnies met deze boom omgaat heel anders. Niks overlast! Zelfs op de meest afgelegen landjes of weggetjes staat wel een paar prachtige lindes. Afgeladen met grote bloemen en volop bezocht door bijen. Ik realiseer mij ineens dat de boom die in Nederland zo hier en daar echt wordt verketterd, hier een 'opbrengstboom' is. De Fransen waarderen de boom om zijn bloesem, die als basis dient voor thee en geurstoffen.

Overal in Buis verzamelt men de bloesem. De pluk wordt verricht door groepjes 'professionele' plukkers, maar ook door huisvrouwen die hun eigen oogst binnenhalen. In de heuvels kom ik een ouder echtpaar tegen, dat enigszins besmuikt in een langs de weg staande linde aan het plukken is. De oogst verdwijnt blaadje voor blaadje in een jute zak. In Remuzat pakt men het rigoureuzer aan. Daar zie ik een oude man het complete hart uit een kroon knotten. 'Is niet erg,' legt hij mij uit. 'Over twee jaar is alles weer aangegroeid. Anders wordt de kroon te groot en te zwaar.' Hij biedt mij de takken aan. 'Voor de thee', vertelt hij erbij. In het dorp kom ik meer 'gedunde' lindes tegen. En weer groepjes plukkers die nu de takkenbossen uitpluizen. In een ander deel van het dorp staan

de lindes weer strak en in vol ornaat. Blijkbaar kunnen zij de met regelmaat terugkerende woeste snoei goed hebben.

Op onze avondwandeling zien wij in half vergane garages –naast de standaard aanwezige verroeste Citroën of Renault- op de grond de bloesem liggen. Liefdevol uitgespreid op oude dekentjes.....

Terug in Nederland fiets ik op een avond langs mijn eigen gemeentehuis, waar talloze zilverlindes staan. Verstopt tussen de zilverkleurige bladeren, ontwaar ik de geurig bloeiende bloemen. Wat een heerlijkheid om de schoonheid van een boom opnieuw te ontdekken!

mr. Kitty Goudzwaard